

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1 ust. 1 lit. d) i art. 1 ust. 2 lit. g), art. 2 ust. 1 lit. d) i art. 2 ust. 1 lit. e) oraz art. 2 ust. 2 lit. d) i art. 2 ust. 2 lit. e) decyzji Komisji C(2012) 8839 z dnia 5 grudnia 2012 r. w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie; lub
- obniżenie grzywien nałożonych na wnoszącą odwołanie w art. 2 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. d) i e);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do obrony, ponieważ potwierdził decyzję Komisji o wykluczeniu LPD jako pozwanej z postępowania administracyjnego, a w szczególności o niekierowaniu do LPD pisma w sprawie przedstawienia zarzutów. Oddalając zarzut LGE, Sąd naruszył też zasadę proporcjonalności w zakresie dotyczącym określenia obowiązku staranności LGE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ uznał, że Komisja mogła oprzeć grzywnę nałożoną na LGE na sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych, prowadzonej przez LGE i Philipsa, które są przedsiębiorstwami różnymi od LPD.

Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo: Sąd naruszył art. 101 TFUE, art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 oraz zasadę odpowiedzialności osobistej, ponieważ uznał, że Komisja mogła oprzeć grzywnę nałożoną na LGE na sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych, prowadzonej przez Philipsa.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył zasadę równego traktowania, ponieważ orzekł, że Komisja mogła stosować metodologię sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych w stosunku do LGE, ale nie w stosunku do Samsunga SDI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2015 r. w sprawie T-619/14, Bionorica SE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Bionorica SE

(Sprawa C-596/15 P)

(2016/C 016/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Bionorica SE (przedstawiciele: M. Weidner, T. Gutttau, N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 16 września 2015 r. w sprawie T-619/14;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie na poparcie odwołania przytacza dwa zarzuty:

- uchybienia w postępowaniu: Sąd częściowo oparł się na błędnych elementach stanu faktycznego i w ten sposób doszedł do błędnego rozstrzygnięcia obciążającego wnoszącą odwołanie. Sąd niesłusznie przyjął, że wnosząca odwołanie była producentem środków spożywczych, których ponadto wyłącznie dotyczyły zawieszono oświadczenia zdrowotne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾. Do tego dochodzi fakt, że Sąd w części niedostatecznie uzasadnił swoje rozstrzygnięcie. Sąd nie pochylił się dostatecznie szczegółowo nad treścią pisma Komisji kończącego rzekomo beczynność i w ten sposób doszedł do błędnego rozstrzygnięcia.
- naruszenie prawa Unii: Sąd niesłusznie odmówił stwierdzenia wystąpienia przesłanek z art. 265 TFUE, zważywszy że beczynność komisji się nie zakończyła. Ponadto Sąd dokonał błędnej oceny rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, a zwłaszcza jego art. 17 i 28. Pod względem znaczenia nie można zrównać ze sobą dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych i tych, w odniesieniu do których zawieszono zezwolenie. Skutki prawne wynikające z przepisów przejściowych nie są w dostatecznym stopniu możliwe do przewidzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s.9)

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2015 r. w sprawie T-620/14, Diapharm GmbH & Co. KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Diapharm GmbH & Co. KG

(Sprawa C-597/15 P)

(2016/C 016/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Diapharm GmbH & Co. KG (przedstawiciele: M. Weidner, T. Gutttau, N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 16 września 2015 r. w sprawie T-620/14;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.